

EURÓPAI PARLAMENT

2014 - 2019

Költségvetési Bizottság

2015/2044(INI)

16.4.2015

VÉLEMÉNY

a Költségvetési Bizottság részéről

a Fejlesztési Bizottság részére

a fejlesztésfinanszírozásról
(2015/2044(INI))

A vélemény előadója: Charles Goerens

PA_NonLeg

JAVASLATOK

A Költségvetési Bizottság felhívja a Fejlesztési Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

1. rámutat arra, hogy az Unió a világ az első számú adományozója a fejlesztési támogatás terén, globális szinten a hivatalos fejlesztési támogatás majdnem 60%-át adja; mindazonáltal felhívja a Bizottságot, hogy a monterreyi konszenzus összes európai adományozó általi nyomom követésének ellenőrzése céljából szolgáltatson egyértelmű és átlátható adatokat arról, hogy a teljes költségvetés mekkora hányadát fordítják uniós fejlesztési támogatásra; sajnálkozását fejezi ki továbbá amiatt, hogy az EU fejlődő országok részére nyújtott pénzbeli hozzájárulásának szintje észrevétlen marad, és felkéri a Bizottságot megfelelő és célzott kommunikációs és információs eszközök kifejlesztésére az uniós fejlesztéstámogatás láthatóságának növelése érdekében;
2. kéri az Uniót, hogy vegye számításba a hosszú távú pénzügyi követelményeket azáltal, hogy nagyobb hangsúlyt helyez a stratégiai, ambiciózus és átfogó megközelítésre, összhangban a fenntartható fejlesztési célokkal;
3. felhívja a fejlett és feltörekvő országokat, hogy az éghajlatváltozás elleni globális fellépésről szóló, a 2015. decemberi párizsi konferencián megkötendő megállapodás keretében közös nemzetközi erőfeszítés révén találjanak új és további forrásokat a fejlődő országok számára az éghajlatváltozás elleni küzdelem finanszírozása terén, azonban ne a fejlesztési költségvetés terhére;
4. emlékeztet arra, hogy 2014 és 2020 között az uniós költségvetés a fejlesztésfinanszírozáshoz a fejlesztési együttműködés terén 19,7 milliárd euróval, a humanitárius segítségnyújtás terén 6,8 milliárd euróval járult hozzá, a 2,2 milliárd eurós sürgősségisegély-tartalékon felül; rámutat továbbá a 30,5 milliárd eurós Európai Fejlesztési Alapra (EFA); kéri az EFA beemelését a költségvetésbe, amely olyan előnyökkel járna, mint a nagyobb átláthatóság, ismertség, hatékonyság és eredményesség; üdvözli a többéves pénzügyi keret választásokat követő félidős értékelése és felülvizsgálata által kínált lehetőséget arra, hogy kellő figyelmet kapjanak a humanitárius segítségnyújtás növekvő strukturális igényei, valamint a legszegényebb és legsérülékenyebb országok fejlesztési szükségletei;
5. megjegyzi, hogy a 2015-ös költségvetés fejlesztési együttműködésre 2,4 milliárd euró kötelezettségvállalást (és 2,1 milliárd kifizetést), humanitárius segítségnyújtásra pedig 928,8 millió euró kötelezettségvállalást (és 918,8 millió euró kifizetést) irányzott elő; támogatja a felhalmozódott kifizetetlen számlák mennyiségének csökkentésére tett lépéseket, amelyek célja a legkiszolgáltatottabb helyzetben lévő partnerek fizetőképességének megőrzése, és hangsúlyozza a kötelezettségvállalások és kifizetések közti paritás elvének fontosságát a humanitárius segítségnyújtást illetően, mivel egyre gyakrabban történnek válságok, ami a források gyors folyósítását teszi szükségessé;
6. hangsúlyozza a világos kiadási prioritások meghatározásának fontosságát, különösen összpontosítva az olyan területeken hozott intézkedésekre, mint az egészség, az oktatás, az energia- és vízellátás, a mezőgazdaság és az infrastruktúra; hangsúlyozza további

erőfeszítések és fejlesztések szükségességét a segélyhatékonyság terén, a különböző segélyezési mechanizmusok és adományozók közötti koordináció szorosabbá tétele révén;

7. üdvözli az Unió azzal kapcsolatos határozott álláspontját, hogy az erőfeszítések a fejlesztési támogatások mennyiségére és minőségére összpontosítsanak; felhívja a Bizottságot, hogy vesse latba tekintélyét és szakértelmét a magán- és közadományozók meggyőzése érdekében világszerte, hogy azok teljesítsék finanszírozási felajánlásait;
8. hangsúlyozza, hogy az EU-nak mindenképpen a legmagasabb szintű koordinációt kell célul kitűznie, az egyéb szakpolitikai területekkel (környezetvédelem, migráció, nemzetközi kereskedelem, emberi jogok, mezőgazdaság stb.) való koherencia, valamint a munka megkettőzésének és a tevékenységek közötti ellentmondások elkerülése érdekében; emlékeztet arra, hogy a Lisszaboni Szerződéssel (EUMSZ 208. cikke) a fejlesztési szempontú szakpolitikai koherencia szerződéses kötelezettséggé vált;
9. hangsúlyozza, hogy a hivatalos fejlesztési támogatás továbbra is a fejlesztésfinanszírozás fő eszköze, és sürgeti az Uniót és tagállamait, hogy erősítsék meg a GNI (bruttó nemzeti jövedelem) 0,7%-át kitevő célkitűzésre vonatkozó kötelezettségvállalásukat; kiemeli továbbá a magánberuházásban rejlő potenciált – amennyiben a fejlesztéshez való hozzájárulása vonatkozásában megfelelő szabályozásra kerül –, valamint az innovatív pénzügyi eszközök fontosságát a további források mozgósítása terén; emlékeztet arra, hogy egyedül az állami támogatás messze nem elég valamennyi beruházási igény fedezésére a fejlődő országokban; ezért hangsúlyozza a támogatások és a hitelek ötvözése, valamint a köz-magán társulások (PPP-k) szerepét a fejlesztési támogatás hatásának fokozásában, a magántőke bevonásában és a helyi vállalkozások támogatásában; hangsúlyozza azonban, hogy a források ötvözése nem helyettesítheti az állam felelősségét a szociális szükségletek kielégítése terén, és a fejlesztéshatékonysági elveket kell követnie; támogatja a megfelelő köz-magán társulások kialakítását, különösen az innovatív gyógyszerek kutatására irányuló kezdeményezéssel kapcsolatos kutatás terén, így pl. az Ebola+ program esetében;
10. hangsúlyozza a belföldi források mobilizálásának fontosságát a fejlődő országokban az adóbeszedés hatékonyabbá tétele révén; hangsúlyozza, hogy az adóbevételek kiszámíthatóbb és fenntarthatóbb finanszírozási források, mint a külföldi támogatás; úgy véli, hogy az Unió kulcsszerepet játszhat ezen a téren a fejlődő országok támogatása révén a vonatkozó közigazgatási kapacitások kiépítése, az adócsalás és a helytelen transzferárzás elleni küzdelem, valamint az ellopott javak visszaszerzése terén;
11. sürgeti a Bizottságot – arra tekintettel, hogy a jövőben jelentős mértékben ki kívánja szélesíteni a források ötvözésének alkalmazását –, hogy hajtsa végre az Európai Számvevőszék ötvözésről szóló különjelentésének ajánlásait, és értékelje a támogatások és hitelek ötvözésének mechanizmusát, különösen a fejlesztés és a pénzügyi adicionalitás, az átláthatóság és az elszámoltathatóság szempontjából;
12. rámutat arra, hogy az ötvözés adósságbuborék kialakulásához vezethet, mint például Szubszaharai-Afrikában és a karibi országokban, amelyek az adósságuk törlesztéséhez korlátozott bevételekkel rendelkeznek; ennek megfelelően felszólítja az adományozókat, hogy adjanak támogatást a legkevésbé fejlett országoknak (LDC-országok) vissza nem térítendő támogatás formájában;

13. kiemeli a mikro- kis- és középméretű vállalkozások támogatásának fontosságát, és felhív különösen a mikrofinanszírozást szolgáló kölcsönöket és azok garanciáit nyújtó rendszerek erősítésére; ragaszkodik ahhoz, hogy tovább kell fejleszteni a helyi és regionális bankokat és hitelszövetkezeteket, a piaci hitelek túl magas kamatainak csökkentése érdekében, ezzel is jobban támogatva a helyi szinten a közösségek fejlődését¹;
14. emlékeztet arra, hogy a fejlesztési együttműködés az Unió és a tagállamok közös felelőssége, és összhangban kell állnia a kiegészítő jelleg és a koordináció elveivel; kiemeli a civil társadalom és a helyi hatóságok bevonásának szükségességét a koordináció folyamatába;
15. emlékeztet arra, hogy az EUMSZ szerint a szegénység mérséklése és végleges felszámolása az Unió elsődleges célja a fejlesztés területén, míg az emberi jogok védelme, a nemek közötti egyenlőség, a társadalmi kohézió és az egyenlőtlenségek elleni küzdelem továbbra is a fejlesztési tevékenység központi elemei kell, hogy maradjanak;
16. rámutat a globális szegénység jellegében bekövetkezett változásra, amely eredményeképp a világ legtöbb szegénye immár a közepes jövedelmű országokban él, ezért az új fejlesztési paradigmának tükröznie kell ezt az új helyzetet; hangsúlyozza, hogy a legkiszolgáltatottabb népeesség számára biztosítani kell a fejlesztési lehetőségekhez való hozzáférést; e tekintetben emlékeztet arra, hogy a támogatások kormányokon keresztül folyósítása a marginalizálódott vagy kiszolgáltatott közösségek elégtelen finanszírozásának kockázatával jár;
17. kiemeli a fejlesztési bankok fontosságát, amelyek további forrásokat tudnak mozgósítani az infrastrukturális szakadék csökkentése és a hitelhez való hozzáférés érdekében a fejlődő országokban, az ellenőrzési és hatásvizsgálati mechanizmusok működtetése mellett;
18. felszólít az Európai Beruházási Bank rendelkezésére álló kedvezményes kölcsönök összegeinek a bank jelenlegi megbízatásain túl történő növelésére annak érdekében, hogy tovább növelje az alacsony jövedelmű országok számára nyújtott forrásokat;
19. nemzetközi kezdeményezésre szólít fel a statisztikák, az adatok és az információk minőségének javítása érdekében, hogy nyomon lehessen követni a kiadásokat, a beruházásokat és a konkrét kötelezettségvállalások és célok tekintetében elért előrehaladást; üdvözli az annak biztosítására irányuló globális erőfeszítéseket, hogy a fenntartható fejlesztési célok végrehajtása során olyan adatokat használjanak, amelyek a kellő bontásban tartalmazzák a jövedelmet, a nemeket, az életkort és az egyéb mutatószámokat annak érdekében, hogy a fenntartható fejlesztési célok által vezérelt politikák hatását eredményesen nyomon lehessen követni.

¹ Report on Support for SMEs in Developing Countries Through Financial Intermediaries [Jelentés a kkv-k pénzügyi közvetítők révén történő támogatásáról a fejlődő országokban], Dalberg, 2011. november, www.eib.org

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	16.4.2015
A zárószavazás eredménye	+: 24 -: 1 0: 3
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Reimer Böge, Lefteris Christoforou, Jean-Paul Denanot, Gérard Deprez, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazabal Rubial, Ingeborg Gräßle, Iris Hoffmann, Monika Hohlmeier, Bernd Kölmel, Vladimír Maňka, Ernest Maragall, Sophie Montel, Siegfried Mureşan, Younous Omarjee, Pina Picierno, Paul Rübig, Patricija Šulin, Eleftherios Synadinos, Indrek Tarand, Isabelle Thomas, Marco Valli, Daniele Viotti, Marco Zanni
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Andrey Novakov, Ivan Štefanec, Nils Torvalds, Tomáš Zdechovský